

tion, der kan have været drevet for at skaffe Betegnelsen „Hjem“ Tilslutning, kender jeg ikke noget til. Efter den Oplysning, vi fik af det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam), synes der i det hele ikke at have været agiteret. Det ærede Medlem har selv stillet et Forslag, men da han ikke fandt Tilslutning dertil, gik han over til Fler-tallets Forslag.

Jeg kan lige saa lidt som det ærede Medlem fra Odder faa Øje paa, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) netop har holdt sig paa Logikkens slagne Landevej ved sin Stilling til denne Benævnelse, og jeg kan ikke andet end anbefale at vedtage Betegnelsen „Hjem“. Der sker ingen Skade derved, heller ikke for de private Hjem, vi faar en dansk Betegnelse og en Betegnelse, der passer for alle Anstalter, hvor man har aandssvage, uden Hensyn til, om det er Asylister eller Personer, som har Evne til at tage Del i Virksomheden, saa de kan faa deres Aandsevner udviklede. Jeg skal slutte med at anbefale de af hele Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og derefter Vedtagelsen af Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Man kan næsten, naar man hører paa Forhandlingerne, fristes til at forstaa, at der har været visse Vanskeligheder for den paagældende Arkitekt ved at være til Stede i Udvalget; thi jeg kan ikke nægte, at jeg undertiden synes, at Forhandlingen dels er gaaet alt for meget i Detailler, dels har været ført i en lidt for skarp Form. Det er naturligvis ikke min Sag at staa her og forsvare en fraværende Mand, men da der er blevet brugt saa stærke Udtryk om denne Arkitekt, om hans Arbejde, og da det særlig er blevet sat i Forbindelse med, at det er mig, som har antaget ham, bliver jeg dog nødt til at gaa en lille Smule ind paa dette Spørgsmaal. Den paagældende Arkitekt er dog ellers anerkendt som en af vore dygtige Folk . . . (Moltzen: Den dygtigste, kan De godt sigel) . . . Ja, jeg kan godt sige en af vore dygtigste Folk.

Jeg havde en Fornemmelse af, at særlig det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) havde ønsket, at man havde taget en ikke sagkyndig Mand; det syntes, som om det ærede Medlem overhovedet havde imod de sagkyndige. Men jeg kunde da ikke have taget det ærede Medlem fra Mariager til at udarbejde en saadan Plan;

jeg var nødt til at søge en eller anden sagkyndig, og saa henvendte jeg mig til denne Arkitekt. Naar det ærede Medlem fra Mariager i sin Tale ligesom syntes at antyde, at Ministeren her havde været bundet af sine Embedsmænd, som paa Grund af gamle Kammeratskabsforhold, Studenterforhold og lignende, havde bestemt, at det skulde være den og den Mand, skal jeg betro det ærede Medlem, at jeg har valgt ham ganske paa eget Ansvar, og at han ikke er anbefalet mig af en eneste i Ministeriet; jeg har helt og holdent Ansvaret for dette Valg. Jeg ved, at Manden er ret beskeden, stille og maaske lidt forlegen, saa jeg forstaa, at det muligt under Forhandlingerne kan have været vanskeligt for ham at klare sig, naar der blev Tale om at gaa i Detailler. Han er ikke en Mand, der i en saadan Forhandling „gør sig“. Man skulde vente med at kritisere Arbejdet, indtil det er udført. Man kan kritisere Planerne, men man kan dog ikke gaa ud fra som givet, at Arbejdet vil blive daarligt udført, og at der vil ske en stor Overskridelse. Nogle ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen), er gaaet ud fra, at der selvfølgelig vilde ske en stor Overskridelse — jeg tror, det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam) sagde det samme, han mente endog, at det ikke gjorde saa meget —, men lad os først se, om der virkelig finder nogen Overskridelse Sted. Til Gunst for den Arkitekt, der er valgt, skal jeg endvidere udtale, at længe inden det blev fremført, som nu er fremført af flere ærede Medlemmer med Hensyn til at kontrollere Arbejdet, og vistnok længe inden nogen her tænkte derpaa, anmodede Arkitekten selv udtrykkeligt om — det var en af hans Betingelser for at paatage sig dette Arbejde —, at der maatte blive nedsat en lille Bygningskommission bestaaende af bygningskyndige, som kunde kontrollere Arbejdet, og som han i hvert Tilfælde havde at holde sig til i Tilfælde af Klager. Jeg kan derfor saa udmærket efterkomme det, som det ærede Udvalg i sin Betænkning har bedt mig om, nemlig at drage Omsorg for, at der under Bygningsens endelige Projektering og under Opførelsen føres en virksom og paa alle Omraader sagkyndig og fuldt betryggende Kontrol. Allerede inden denne Sag blev forelagt Rigsdagen, har det været bestemt, at der skulde nedsættes en saadan Kontrollkommission.

Det ærede Medlem fra Saksjøbing ankede over, at man ikke med Hensyn til de almindelige Forhold først havde henvendt